

ការលេសលាង និង ចីត្តិបត្រី

បកប្រែជាខេមរភាសា

ការស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលនៅក្នុងតំបន់ទន្លេមេគង្គ

លេខទី ១៥ ភាគទី ១-២ និង ៣

ISSN 0859-290X

ឆ្នាំ ២០០៥

អត្ថបទខាងក្នុង

- ការប្រឈមពីរវាងវិស័យជលផល និងវារីអគ្គិសនី
- តួនាទីរបស់វិស័យជលផលនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា
- ការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រុក និងត្រីនាំចូល
- ទិវាមច្ឆាជាតិ ១ កក្កដា ២០០៥
- ការធ្វើម៉ូដែលផលប៉ះពាល់រវាងទំនប់វារីអគ្គិសនី និងត្រីធ្វើចរាចរ
- ដំណើរការស្រាវជ្រាវរបស់គណៈប្រតិភូជាតិស្រាវជ្រាវជលផលនៅវៀតណាមខាងត្បូង
- ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជលផលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា
- បច្ចេកទេសបង្កាត់-ក្លាស់បង្កងនៅវៀតណាម

ទស្សនាវដ្តី **ការទេសាន និង ចិញ្ចឹមត្រី** ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ ៣ ដង ក្នុងមួយឆ្នាំដោយអគ្គនាយកដ្ឋានគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ នៅក្នុង ទីក្រុងវៀងច័ន្ទ ប្រទេសឡាវ និងបានចែកចាយដល់មិត្តអ្នកអានជាង ៦៥០ នាក់ ជុំវិញពិភពលោក ។ ទស្សនាវដ្តី **ការទេសាន និង ចិញ្ចឹមត្រី** អាចដកស្រង់បានដោយសេរីតាមរយៈគេហទំព័ររបស់គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ: www.mrcmekong.org ។

ចំពោះតម្លៃទស្សនាវដ្តីដែលបានបោះពុម្ពរួច លោកអ្នកអាចរកជាវបានតាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលឯកសាររបស់គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ ដោយធ្វើសារអេឡិចត្រូនិចទៅកាន់អាសយដ្ឋាន: doc.centre@mrcmekong.org

លោកអ្នកអាចចូលរួមវិភាគទានដល់ទស្សនាវដ្តី **ការទេសាន និង ចិញ្ចឹមត្រី** តាមរយៈសារអេឡិចត្រូនិចទៅកាន់អាសយដ្ឋាន: mrcs@mrcmekong.org ។

©គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ ២០០៨

សមាសភាពក្រុមបណ្តុំរាជការសាសាអង់គ្លេស

លោកបណ្ឌិត	ត្រីស ធាឡូ	នាយកកម្មវិធីជលផល
លោកបណ្ឌិត	ស៊ុនាត អ៊ុនថាយ័ត្រ	មន្ត្រីកម្មវិធីជលផល
លោក	ការីដន គុថាវឡូ	មន្ត្រីកម្មវិធីជលផល
លោកស្រី	អែវែន គ្លេនដីនស៊ី	មន្ត្រីផ្នែកទំនាក់ទំនងនៃអគ្គនាយកដ្ឋាន គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ

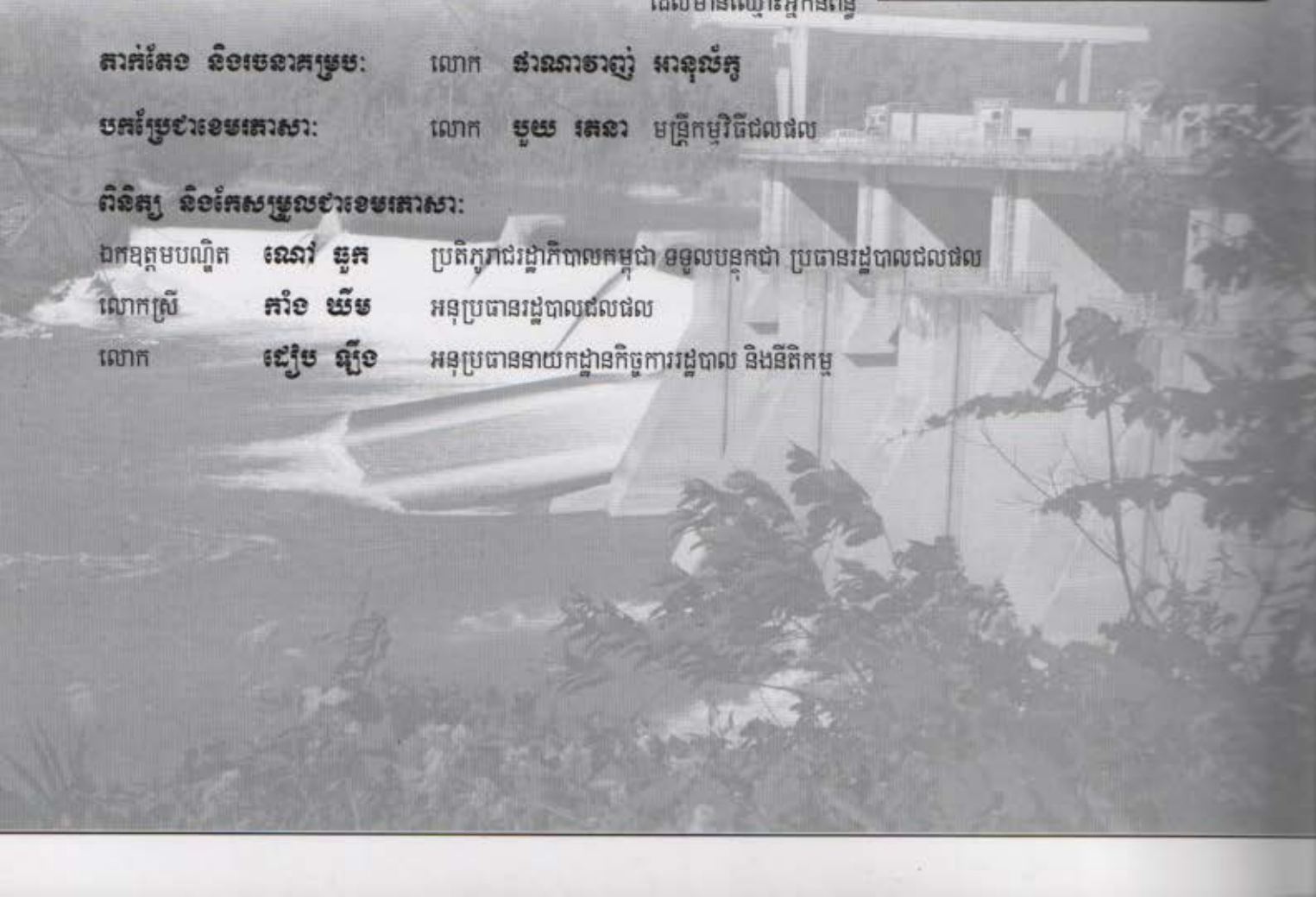
រៀបចំពន្ល: លោក **គីធី ស្ការ** លើកលែងតែអត្ថបទ
ដែលមានឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ

តារាងតែង និងចេនាគម្រូប: លោក **ផានណាវាឡា អាណុល័ត្រ**

បកប្រែជាខេមភាសា: លោក **បូយ រតនា** មន្ត្រីកម្មវិធីជលផល

ពិនិត្យ និងកែសម្រួលជាខេមភាសា:

ឯកឧត្តមបណ្ឌិត	ណេវ ធួក	ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទទួលបន្ទុកជា ប្រធានរដ្ឋបាលជលផល
លោកស្រី	កាំង យ៉ង	អនុប្រធានរដ្ឋបាលជលផល
លោក	ជៀប ឡុន	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានកិច្ចការរដ្ឋបាល និងនីតិកម្ម

វិចារណកថា

នៅក្នុងទស្សនាវដ្តីនេះ យើងនឹងធ្វើការបង្ហាញអំពីអត្ថបទមួយក្នុងចំណោមបញ្ហាពីរដែលជាប្រធានបទកំពុងក្តៅគគុក និងមានភាពស្មុគស្មាញក្រៃលែងនោះ គឺការអភិវឌ្ឍន៍វិវត្តិសន្តិភាពការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។ អត្ថបទនេះនឹងពិនិត្យមើលអំពីអ្វីដែលបាន កើតឡើងចំពោះផលស្តុកធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់អាងទន្លេពីរដែលមានប្រវត្តិខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំង។ ទន្លេមួយមានសំណង់ទំនប់តែនៅលើ ដែរបស់វា និងទន្លេមួយទៀតមានសំណង់ទំនប់ទាំងនៅលើដងទន្លេមេ និងដៃទន្លេសំខាន់ៗរបស់វា។ នៅក្នុងការពិភាក្សាអំពីចលនា របស់ត្រីសាល់ម៉ុននៅក្នុងទន្លេទាំងពីរនោះយើងនឹងពិនិត្យឡើងវិញអំពីអ្វីដែលយើងអាចរៀនសូត្របានពីនិន្នាការនៃការប្រែប្រួលផ្សេងៗ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹកនៅក្នុងតំបន់អាងទន្លេមេតង្គភាគខាងក្រោម។ យើងក៏បានពិនិត្យមើលអំពីសារៈសំខាន់ នៃការផ្តល់វិភាគទានពីវិស័យជលផលនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា។

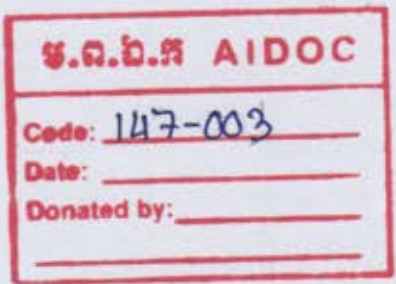
មានអត្ថបទបីពាក់ព័ន្ធនឹងការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រុក និងត្រីនាំចូលនៅក្នុងអាងទន្លេមេតង្គ។ អត្ថបទទីមួយយើងនឹងពិនិត្យមើលអំពី កម្មវិធីចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រុក ៩ប្រភេទ ដែលកម្មវិធីជលផលស្រាវជ្រាវដើម្បីជំនួសឱ្យការចិញ្ចឹមត្រីនាំចូល។ អត្ថបទទីពីរយើងពិនិត្យឡើងវិញ អំពីប្រភេទត្រីនាំចូលដែលបានដាក់ចិញ្ចឹមកន្លងមក និងសក្តានុពលរបស់វាដែលអាចរួចចូលទៅក្នុងធម្មជាតិ និងការប្រកួតប្រជែងរបស់ វាជាមួយប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក។ អត្ថបទទីបីយើងនឹងពិនិត្យមើលមុខរបរចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រុកនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែលកសិករម្នាក់បាន សាកល្បងបង្កាត់-ភ្ជាស់ និងចិញ្ចឹម ប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក ៤ ប្រភេទលើកដំបូងនៅក្នុងរយៈពេល ៦ ឆ្នាំកន្លងមក។

ដោយឡែកនៅក្នុងទិវាមច្ចុជាតិ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានប្រកាសអំពីការលែងកូនត្រីក្នុងស្រុកចំនួន ១ លានកូន និង វារីសត្វផ្សេងៗទៀតមានដូចជា បង្កង អណ្តើក និងកង្កែប។ ប្រភេទត្រីភាគច្រើនដែលបានលែងចូលទៅក្នុងអាងស្តុកទឹកគឺពួកត្រីច្រកែង និងត្រីឆ្កិន។

នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការសិក្សាអំពីសំណើសំណង់ទំនប់វារីអគ្គិសនីលើដងទន្លេមេ យើងមានអត្ថបទមួយបង្ហាញពីការអភិវឌ្ឍន៍ ម៉ូដែលដើម្បីព្យាករណ៍តម្រូវការអប្បបរមាចាំបាច់ក្នុងការធ្វើចរាចរទៅខ្សែទឹកខាងលើដើម្បីបន្តពូជ និងរក្សាស្តុករបស់វាឱ្យបានគង់ វង្ស។ លើសពីនេះទៅទៀត វិស្វកម្មសំណង់ទំនប់វារីអគ្គិសនីត្រូវគិតគូរពីការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកទេសដើម្បីឱ្យត្រីងាយធ្វើចរាចរចុះ តាមខ្សែទឹកឆ្លងកាត់ទូប៊ីនប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ជាពិសេសត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះត្រីពេញវ័យ ដែលធ្វើចរាចរត្រឡប់មករកកន្លែង ស៊ីចំណី និងជ្រកកោនបន្ទាប់ពីបានបន្តពូជ។

យើងក៏មានអត្ថបទមួយសង្ខេបអំពីផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជលផលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលពាក់ព័ន្ធសំខាន់ទៅការចិញ្ចឹមត្រី តាមវាលស្រែ ដែលជាចម្លើយយ៉ាងសាមញ្ញចំពោះបញ្ហាដ៏ស្មុគស្មាញជាច្រើនក្នុងការងារសុវត្ថិភាពស្បៀង និងកំណើនប្រជាជន និងនៅចុង បញ្ចប់គឺមានអត្ថបទអត្តាធិប្បាយអំពីជោគជ័យនៃការប្តូរភេទ និងបង្កាត់ភ្ជាស់ពូកបង្កងទឹកសាបនៅប្រទេសវៀតណាមផងដែរ។

ពីអ្នកនិពន្ធ

វារីអគ្គិសនីទៅក្នុងទន្លេហ្វ្រេស៊ែរ (Fraser) និងកូឡុំប៊ី (Columbia) គឺជាការកំណត់បញ្ជីមួយទៅក្នុង គោលដៅការពារវិស័យជលផល

ដោយ: លោក ចន ហ៊ុតសុន និងមីខាអ៊ីល ហ៊ុឡេ

នៅក្នុងទន្លេហ្វ្រេស៊ែរ (លេខ ១៤ ភាគទី ៣) មានអត្ថបទពីរដែលបានពិពណ៌នាអំពីផលប៉ះពាល់លើវិស័យជលផលពីសំណើគម្រោងទំនប់វារីអគ្គិសនីនៅលើដងទន្លេមេ នៃទន្លេមេតង្ក។ ដើម្បីឱ្យបានដឹងពីប្រវត្តិរឿងទាំងនេះបន្ថែមទៀតនោះ នៅក្នុងអត្ថបទនេះយើងនឹងពិនិត្យមើលអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើងទៅលើផលស្តុកត្រីធម្មជាតិនៅក្នុងអាងទន្លេពីរនៅតាមតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិកនៅអាមេរិក ដែលបានផ្ទុះបញ្ចាំងពីការវិវត្តន៍នៃប្រវត្តិទាំងនោះ។ ទន្លេហ្វ្រេស៊ែរដែលមានសំណង់ទំនប់ តែនៅលើដៃរបស់វានៅខណៈពេលដែលទន្លេកូឡុំប៊ីមានទំនប់ទាំងនៅលើដងទន្លេមេ និងដៃរបស់វា។ យើងពិភាក្សាអំពីបញ្ហា ដែលមានពាក់ព័ន្ធនឹងផលស្តុករបស់ត្រីសាល់ម៉ុននៅក្នុងទន្លេទាំងពីរ និងអ្វីដែលយើងអាចរៀនសូត្របានពីនិន្នាការនៃការអភិវឌ្ឍន៍ខុសគ្នានៅក្នុងការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹកនៅក្នុងតំបន់មេតង្ក។

អាងទន្លេហ្វ្រេស៊ែរ

ទន្លេហ្វ្រេស៊ែរគឺជាទន្លេដ៏ធំមួយដែលបានហូរចាក់ទៅក្នុងឆ្នេរសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិករបស់ប្រទេសកាណាដា និងគឺជាទន្លេធំទី ៥ របស់ប្រទេស។ ផ្ទៃទទួលទឹកភ្លៀងមានទំហំ ២៣៤.០០០គម^២ គ្របដណ្តប់ប្រមាណមួយភាគបួននៃតំបន់ខេត្តកូឡុំប៊ី-អង់គ្លេស។ លំហូរមធ្យមប្រចាំឆ្នាំមាន ៣៦០០ម^៣/វិនាទី។ បើទោះជាលំហូរមានតាមរដូវកាល និងមានបរិមាណច្រើនដោយសារការរលាយទឹកកកប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងរដូវក្តៅក៏ដោយជាលទ្ធផលបណ្តាលឱ្យមានលំហូរអតិបរមាដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងខែឧសភា-មិថុនា (ប្រមាណ ៨០០០ម^៣/វិនាទី) ដែលមានបរិមាណ ១០ដង លើសពីលំហូរនៅក្នុងរដូវរងានៅក្នុងខែ កុម្ភៈ និងមីនា (ប្រមាណ ៨០០ម^៣/វិនាទី)។ តំបន់អាងទឹកគឺជាកន្លែងរស់នៅរបស់ប្រជាជនប្រមាណ ៣ លាននាក់ (ប្រហែល ២ភាគ៣នៃចំនួនប្រជាជនកូឡុំប៊ីអង់គ្លេស) ដែលក្នុងនោះមានជនជាតិភាគតិចក្នុងស្រុកជាង ១០០ក្រុម (ជនជាតិអាមេរិកកាំងម្ចាស់ស្រុកនិងជនជាតិកាណាដាដើម)។ វាគឺជាឧបករណ៍សេដ្ឋកិច្ចសម្រាប់ខេត្តនេះផលិតបានប្រមាណ ៨០% នៃផលទុនជាតិ

សរុបរបស់កូឡុំប៊ី-អង់គ្លេស។ ភាគច្រើននៃចំណូលនេះ គឺបានមកពីធនធានធម្មជាតិ។ វិស័យជលផលរួមទាំងជំនួញជលផលនិងការនេសាទកំសាន្តបានផ្តល់ជាវិភាគទានដ៏សំខាន់ចំពោះសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងតំបន់អាងទឹក។

បើយោងតាមលោក ណាសកូត និងឡាតីន (១៩៨៩) ទន្លេហ្វ្រេស៊ែរ គឺជាប្រព័ន្ធផលិតត្រីសាល់ម៉ុនសម្បើមបំផុតនៅក្នុងពិភពលោក។ ពួកត្រីសាល់ម៉ុនមាន ៨ប្រភេទ (genus *Oncorhynchus*) ដែលបង្កើតបានជាស្នូលនៃក្រុមប្រភេទត្រីដែលមានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច និងប្រភេទត្រីនេសាទកំសាន្តរបស់ប្រជាជនកូឡុំប៊ី-អង់គ្លេសដែលជាប្រភេទសំខាន់បំផុតសម្រាប់វប្បធម៌របស់សង្គមជនជាតិកាណាដាដើមនៅក្នុងតំបន់អាងទឹក។ ផលនេសាទត្រីសាល់ម៉ុនមានតម្លៃរហូតដល់ជាង ១ ពាន់លានដុល្លារក្នុងមួយឆ្នាំ។ ចូលរួមដល់សេដ្ឋកិច្ចកូឡុំប៊ី-អង់គ្លេស និងជាយារដ្ឋវ៉ាស៊ីនតោននៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។

មានប្រភេទត្រីសាល់ម៉ុនប៉ាស៊ីហ្វិកដែលមានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ៗដូចជា Sockeye salmon (*O. nerka*), pink salmon (*O. gorbuscha*), Chum salmon (*O. ketal*), coho salmon (*O. kisutch*), និង Chinook salmon (*O. tshawytscha*)។ ពួកប្រភេទត្រីទាំងពីរនេះជាពួកអាណាដ្រូមីស (anadromous) បន្តពូជនៅក្នុងទឹកសាប និងធ្វើចលនាទៅសមុទ្រនៅពេលជិតពេញវ័យ (ជាទឹកនៃពេញវ័យរបស់ពួកវា)។ ពួកវាមួយភាគធំត្រូវបានចាប់នៅក្នុងសមុទ្រ ប៉ុន្តែមានមួយចំនួនចាប់បាននៅក្នុងតំបន់ទឹកសាប។ ប្រភេទដែលនៅសល់ពី rainbow/steelhead trout (*O. mykiss*) និង cutthroat (*O. clarkii*) ក៏ជាពួកក្រុមត្រីអាណាដ្រូមីស ប៉ុន្តែភាគច្រើននៃពួកវាបញ្ចប់ការវិវត្តន៍នៅជីវិតនៅក្នុងតំបន់ទឹកសាប។ ពួកវាត្រូវបានចាប់ច្រើនបំផុតដោយការនេសាទកំសាន្ត (ប្រភេទត្រីសាល់ម៉ុនប៉ាស៊ីហ្វិក ៥ ប្រភេទទៀតក៏ត្រូវបានចាប់នៅក្នុងការនេសាទបែបកំសាន្តផងដែរ)។

អាងទន្លេកូឡុំប៊ី

ទន្លេកូឡុំប៊ីមានផ្ទៃទទួលទឹកភ្លៀងប្រមាណ ៥៦៧.០០០គម^២ និងលំហូរប្រចាំឆ្នាំមធ្យមប្រមាណ ៧៨០០ម^៣/វិនាទី។ វាគឺជា

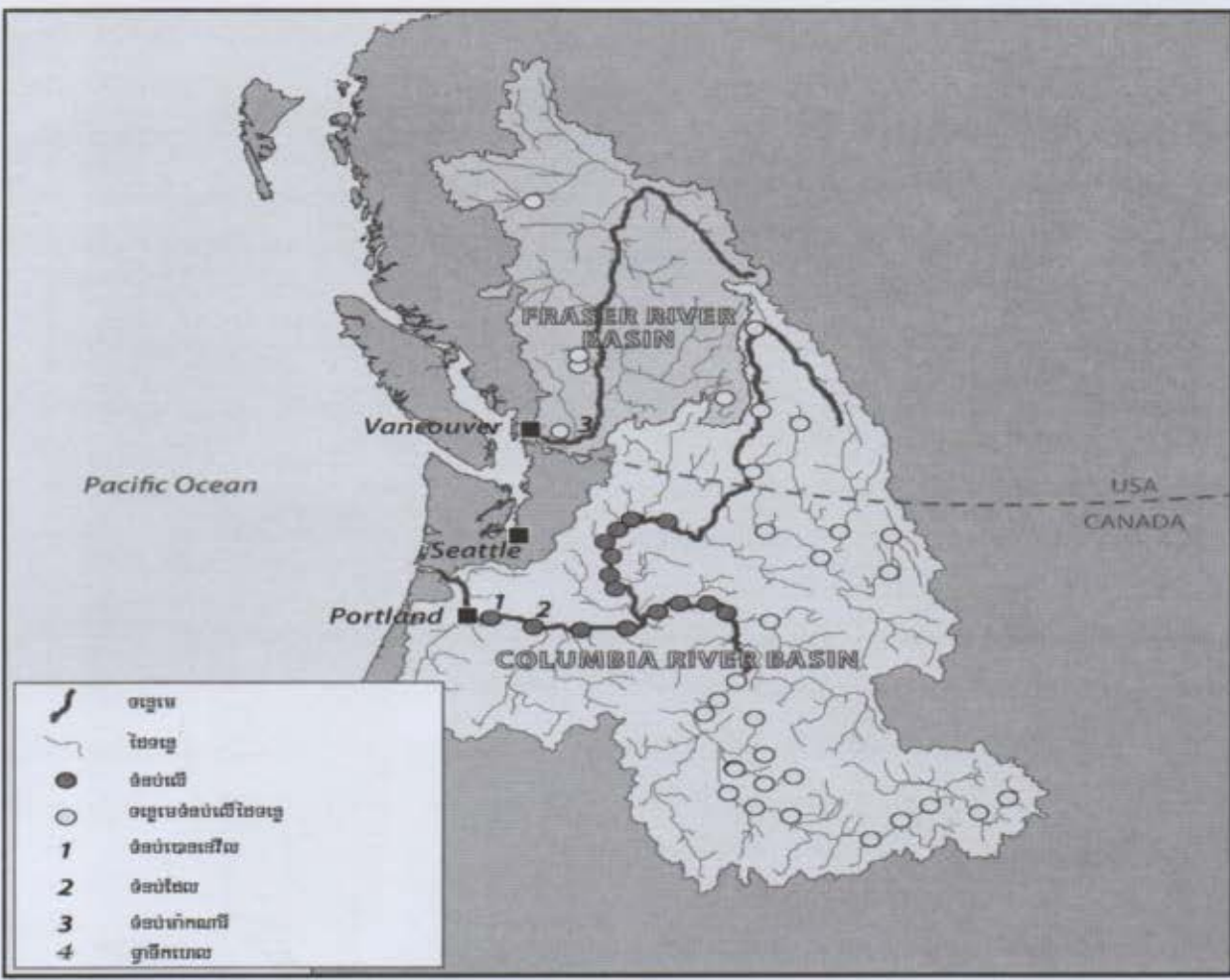
ទន្លេធំបំផុតនៅក្នុងតំបន់ប៉ាស៊ីហ្វិកពាយ័ព្យ។ ប្រភពដើមនៃ ទន្លេនេះគឺនៅខេត្តកាណាដានៃកូឡុំប៊ី-អង់គ្លេស ប៉ុន្តែ ៨៥% នៃ លំហូរទឹកនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ នៅទីនោះតំបន់អាងទឹកគ្រប ដណ្តប់ស្ទើរតែទាំងអស់នៃតំបន់អាយដូហូមួយភាគធំនៃតំបន់ អូរីហ្គុន និងវ៉ាស៊ីនតោន និងមួយភាគតូចនៃតំបន់ម៉ុងតាណា វិយូមីងអូតាស និងនិវ៉ាដា។ កម្រិតលំហូរប្រចាំឆ្នាំរបស់ទន្លេ កូឡុំប៊ីគឺប្រប្រួលខ្លាំងទៅតាមរដូវមានកម្រិតអតិបរមានៃ ១៣.៥៩២ម^៣/វិនាទី នៅក្នុងរដូវក្តៅ និង ៣.៨៩៥ម^៣/វិនាទី នៅក្នុងរដូវត្រជាក់ (សូមពិនិត្យមើលក្នុងប្រអប់ទំព័រទី ៧)។ ថ្មីបើលំហូរទឹកត្រូវបានកែសម្រួលដោយអាងស្តុកទឹកធំៗជា ច្រើនដែលស្ថិតនៅក្នុងភាគខាងលើនៃផ្ទៃអូរីកភ្លៀង ហើយការ បង្ហូរទឹកក្នុងគោលបំណងផ្សេងៗជាច្រើន ដូចជា ការត្រួត ពិនិត្យទឹកជំនន់ ការផលិតថាមពលអគ្គិសនី និងប្រព័ន្ធធារា ណសាស្ត្រ។

ដោយផ្អែកលើទំហំ និងកម្រិតធ្វើអាជីវកម្មផលិតផល ត្រីសាល់ម៉ុន និង steelhead នៅក្នុងតំបន់អាងទន្លេកូឡុំប៊ីបាន ផែនទី: អាងទន្លេហ្គ្រេស៊ី និងកូឡុំប៊ី

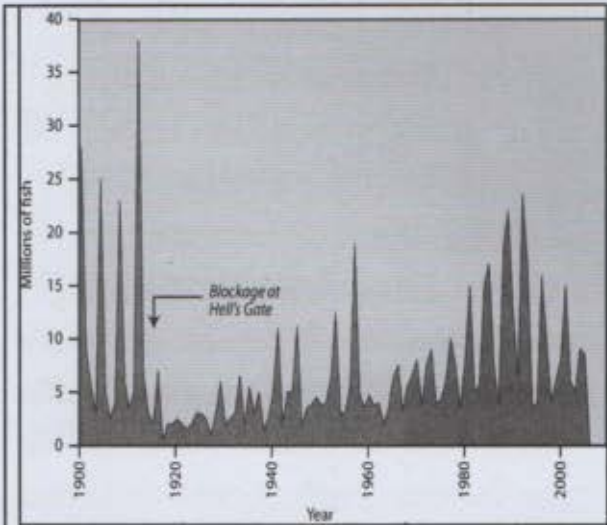
ផ្តល់ថវិកាប្រមាណ ១៤២លានដុល្លារ ទៅក្នុងចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ដល់សហគមន៍នៅតាមតំបន់ឆ្នេរខាងលិចនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៥។ ដូចជានៅក្នុងទន្លេហ្គ្រេស៊ីដែរ ពួកត្រីភាគច្រើនគឺប្រភេទត្រី អាណាដ្រូមីសរួមមានពួកត្រីសាល់ម៉ុន ៧ ប្រភេទ ដែល រស់នៅទន្លេកាណាដា។ ប្រភេទត្រីសំខាន់ៗផ្សេងទៀតរួមមាន ប្រភេទត្រី Lamprey ដែលមានកំណើតក្នុង សមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិក (*Lampetra tridentate*) និងប្រភេទត្រីដែលមានប្រភពដំបូង គឺត្រីប្រភេទ Shad អាមេរិកាំង (*Alosa sapidissima*)។

នៅពេលអភិវឌ្ឍន៍ដំបូង

ត្រីសាល់ម៉ុនគឺជាប្រភពចំណីអាហារដ៏សំខាន់របស់ប្រជា ជនអាមេរិកាំងដើមដែលរស់នៅក្នុងភាគពាយ័ព្យសមុទ្រ ប៉ាស៊ីហ្វិកយ៉ាងហោចណាស់ជាង ១០.០០០ ឆ្នាំមកហើយ (លោក ប៊ុត ត្លីនិងអូឌ័រនីឆ្នាំ ២០០៤)។ នៅមុនការមកដល់ របស់ពួកអឺរ៉ុបត្រីសាល់ម៉ុនពេញវ័យប្រមាណ ៨-១០ លានក្បាល ត្រឡប់មករស់នៅទន្លេកូឡុំប៊ីរាល់ឆ្នាំ (ក្រុមប្រឹក្សាស្រាវជ្រាវ ជាតិឆ្នាំ១៩៩៦)។

គេនៅមិនទាន់បានដឹងអំពីឆ្នាំចាប់ធ្វើអាជីវកម្ម ប៉ុន្តែលោក ហ្សាស់ (ឆ្នាំ១៩៨៦) បានប៉ាន់ប្រមាណ ថានៅ ដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៨០០ ជនជាតិអាមេរិកកាំងដើមបានចាប់ ត្រីសាស់ម៉ុនសរុបប្រមាណ ១៩.០០០ តោន ពីទន្លេរៀងរាល់ឆ្នាំ ។

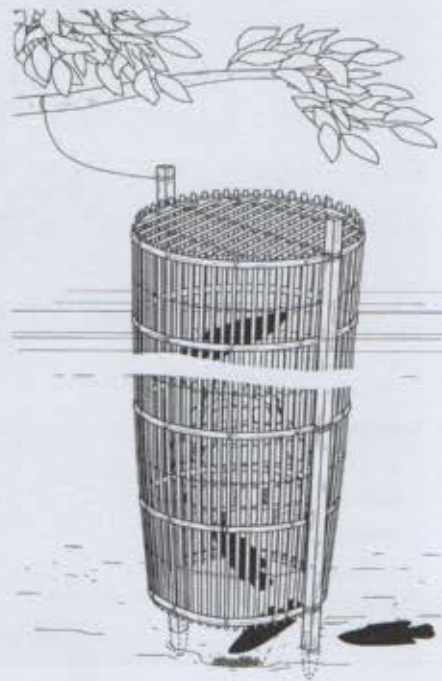

ក្រាហ្វិក១: ចំនួនត្រីសាស់ម៉ុន sockeye នៅក្នុងអាងទន្លេហ្គ្រេស៊ី ចំនួនត្រីគិតជាលានក្បាលឆ្នាំ

ការមកដល់លើកទី ១ នៃអាណានិគមនៃពួកអឺរ៉ុបនៅក្នុង តំបន់នេះ នៅទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៧០០ ។ នៅពាក់កណ្តាលសតវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៨០០ អ្នករស់នៅថ្មីចាប់ផ្តើមធ្វើអាជីវកម្មទៅលើធនធាន ធម្មជាតិលើតំបន់អាងទន្លេទាំងពីរបណ្តាលឱ្យមានផលប៉ះពាល់ យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើទីជម្រក និងផលស្តុកនៃពួកត្រីសាស់ម៉ុន ។

នៅក្នុងឆ្នាំ ១៨៩៨ មានត្រូវបានគេរកឃើញមាននៅក្នុង ទន្លេហ្គ្រេស៊ី ហើយកន្លែងដឹកវិបានបណ្តាលឱ្យមានការធ្លាក់ចុះ នូវចំនួនទឹកកន្លែងបន្តពូជត្រីសាស់ម៉ុន និងកន្លែងចិញ្ចឹមកូនរបស់ វា ។ ការធ្វើអាជីវកម្មទៅលើធនធានព្រៃឈើនៅក្នុងតំបន់ អាងទឹកបង្កបន្ថែមទៀតដល់ការវិនាសទៅដល់ហ្វូងត្រីធម្មជាតិ ដែលនៅពេលនោះការធ្វើអាជីវកម្មព្រៃឈើបង្កឱ្យមានគំនរ ឈើនៅវាយបោយពាសពេញក្នុងដងទន្លេ ។ គំនរឈើទាំងនេះ បានរាំងស្ទះការធ្វើចរាចររបស់ត្រីសាស់ម៉ុន និងធ្វើឱ្យហូរដាច់ ថ្មមាត់ច្រាំង និងបាតទន្លេបំផ្លាញ និងសម្លាប់ពង/កូនត្រី ។ ការ ហូររលកដុំថ្មច្រើនអាចប៉ះពាល់ដល់ផលស្តុកធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់ អាងទន្លេហ្គ្រេស៊ី គឺបណ្តាលមកពីការសាងសង់ ផ្លូវដែកក្នុង ភាគខាងជើងប្រទេសកាណាដានៅក្នុងឆ្នាំ ១៩១៤ និងនៅពេល ដែលគេដាក់បំផុសនៅក្នុងជួរទឹកតូចចង្អៀតៗ នៅក្នុងទន្លេ ហ្គ្រេស៊ី និងកន្លែងដែលចង្អៀតខ្លាំងខាងលើនៃទន្លេធ្វើឱ្យមាន កំណើនលំហូរទឹក និងធ្វើឱ្យប្រែប្រួលនូវប្រព័ន្ធលំហូរនៃទឹកទន្លេ ។

ជាពិសេសផលស្តុកធម្មជាតិនៃពួក Sockeye និង pink សាស់ ម៉ុនត្រូវបានប៉ះ ទង្គិចយ៉ាងខ្លាំងដោយគ្រោះមហន្តរាយនេះដែល បង្កឱ្យមានសម្ពាធយ៉ាងខ្លាំងដល់ពួកត្រីប្រភេទនេះ ។ ការធ្វើ អាជីវកម្មដ៏ខ្លាំងក្លាធ្វើឱ្យបរិមាណស្តុកធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំង ។ នៅមុនឆ្នាំ ១៩១៦ បរិមាណផលនេសាទត្រីសាស់ម៉ុន sockeye ជាមធ្យមមានប្រមាណ ៨.៥ លាន ក្បាលប៉ុន្តែ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩១៧ ដល់ឆ្នាំ ១៩៣២ ផលចាប់ធ្លាក់ ចុះមកនៅត្រឹម ១.៧ លានក្បាល (សូមពិនិត្យមើល ក្រាហ្វិកខាងក្រោម) ការធ្លាក់ចុះនៃបរិមាណនេសាទត្រី Sockeye និង pink សាស់ម៉ុនយ៉ាងខ្លាំងនេះបណ្តាល ឱ្យមានការបង្កើតឡើងនូវភ្នាក់ងារគ្រប់គ្រងរួមអាមេរិកកាំង / កាណាដានៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៣៧ គឺគណៈកម្មការ ត្រីសាស់ម៉ុន ប៉ាស៊ីហ្វិកអន្តរជាតិ ។ គណៈកម្មការនេះបានដើរតួនាទីយ៉ាង សំខាន់ នៅក្នុងការគ្រប់គ្រង និងធ្វើផ្លូវសម្រាប់ ការធ្វើចរាចរ របស់ប្រភេទត្រីទាំងពីរនេះនៅក្នុងទន្លេហ្គ្រេស៊ី ។ ដោយមាន ការគាំទ្រពីគណៈកម្មការនេះផ្លូវត្រូវបានស្ថាបនាឡើងនៅ ជុំវិញទ្វារទឹកហ៊ីល និងប្រភេទត្រីនេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដើម្បី ធានាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នូវផ្លូវធ្វើចរាចររបស់វា ។ បន្តិចម្តងៗ ពួកត្រី Sockeye និង pink សាស់ម៉ុន បានចាប់ ផ្តើមកើនឡើង និងសម្បូរដូចដើមនៅក្នុងអំឡុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០ ។ បើទោះបីជាបច្ចុប្បន្នមានការធ្លាក់ចុះនូវប្រភេទត្រី ខ្លះៗក៏ដោយ (Sockeye និង pink សាស់ម៉ុន) បច្ចុប្បន្ន ត្រីសាស់ម៉ុនទន្លេហ្គ្រេស៊ីផ្តល់ផលិតផលសំខាន់បំផុតមួយនៅ ក្នុងពិភពលោក ។

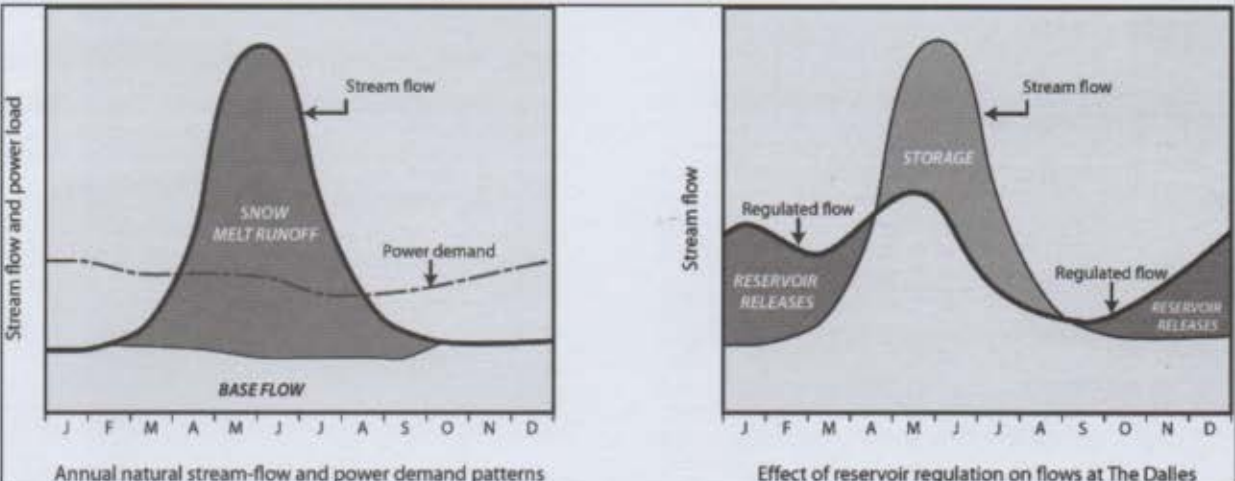

ការប្រែប្រួលដំឡើងនៃលំហូរនៅក្នុងទន្លេកូឡុយ៉ា

ដោយ: លោកបណ្ឌិត ធីម ប៊ិនហ្វេល

ទន្លេកូឡុយ៉ាមិនមែនជាទន្លេមួយក្នុងចំណោមទន្លេដែលបានទឹកច្រើនបំផុតក្នុងលោកនោះទេ ប៉ុន្តែតំបន់ទទួលរងទឹកភ្លៀងរបស់វា មានលំដាប់ជាទន្លេមួយក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធទន្លេដែលមានការអភិវឌ្ឍបំផុតនៅលើផែនដី។ បច្ចុប្បន្នមានទំនប់នៅលើទន្លេមេចំនួន ១៤ កន្លែង និងនៅលើដៃរបស់វាចំនួន ៤០០ កន្លែងបង្ហាងទឹកជាង ៥៥ លានអាគ្រេហ្វីត (1acre-foot=1233,5m³) និងផលិតចរន្តអគ្គិសនីបានប្រមាណ ៣៣ ពាន់មេកាវ៉ាត់។ លើសពីការផលិតវារីអគ្គិសនីបណ្តាញនៃទំនប់ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យទឹកជំនន់ការធ្វើនាវាចរ កែសម្រួលប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹក ស្តុកទឹក និងបញ្ជូនទឹកដែលបានស្តុកទុក។

យោងតាមរបាយការណ៍មហាសន្និបាតសហរដ្ឋអាមេរិកបោះពុម្ពដោយអង្គការវិស្វកម្មកម្រិតទឹកកកស្តុកទុកវារីអគ្គិសនីនៅក្នុងទន្លេកូឡុយ៉ា ការអភិវឌ្ឍន៍តំបន់អាងទឹកនេះបានចាប់ផ្តើមនៅដើមឆ្នាំ ១៩៣១។ របាយការណ៍នេះបានអំពាវនាវឱ្យមានការសាងសង់ទំនប់ ១០ នៅលើដងទន្លេមេនៃទន្លេកូឡុយ៉ា និងរៀបចំបង្កើតជាប្រព័ន្ធការងារសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍តំបន់អាងទឹកសម្រាប់រយៈពេល ៤០ ឆ្នាំ បន្ទាប់។ សំណង់នៅលើទំនប់ Bonneville និង Grand Coulee ដ៏ល្បីល្បាញបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៣៣។ ជាលទ្ធផលពីទំនប់ បានដំណើរការនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៣៩ និង ១៩៤១ រៀងគ្នា។ ទំនប់ទាំងពីរគឺជាលទ្ធផលដ៏សំខាន់បំផុតនៅក្នុងការខិតខំប្រឹងប្រែង នៅក្នុងអំឡុងពេលសង្គ្រាមលោកលើកទី ២។

ក្រាហ្វិក២: លំហូរតាមធម្មជាតិប្រចាំឆ្នាំ និងលំហូរតាមទំនប់វារីអគ្គិសនី. លំហូរតាមធម្មជាតិ លំហូរតាមទំនប់វារីអគ្គិសនី លំហូរទឹកជំនន់ លំហូរធម្មជាតិ។ ឥទ្ធិពលនៃការបញ្ចេញទឹកតាមអាងស្តុកនៅដល់។ ការបញ្ចេញពីអាងស្តុក លំហូរកែច្នៃ ការស្តុក។

ការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងតំបន់អាងទឹក និងសំណង់ទំនប់បានរារាំងចរន្តលំហូរទឹក និងប្រព័ន្ធលំហូរប្រចាំឆ្នាំរបស់វាយ៉ាងខ្លាំង។ នៅមុនពេលមានការធ្វើឱ្យមានការប្រែប្រួលប្រព័ន្ធលំហូរមានលក្ខណៈប្រែប្រួលតាមរដូវកាលយ៉ាងខ្លាំងជាមួយ និង ៧៥% នៃលំហូរបានកើនខ្លាំងនៅអំឡុងខែ មេសា ដល់ ខែ កញ្ញា (លំហូរទឹកធំបំផុតគឺបណ្តាលមកពីការរលាយទឹកកកនៅរដូវក្តៅជាជានិច្ចសម្របយកពីតំបន់ទទួលរងទឹកភ្លៀងដែលមានកម្រិតខ្ពស់បំផុតនៅក្នុងរដូវត្រជាក់)។ រហូតមកដល់ឆ្នាំ ១៩៨០ មានការកែសម្រួលលំហូរទៅតាមការស្តុកទឹក និងបញ្ចេញតម្រូវទៅតាមរដូវកាល និងបច្ចុប្បន្នលំហូរមានរបាយប្រែប្រួលទៅតាមរដូវត្រជាក់ និងរដូវក្តៅ។

លោកបណ្ឌិត ធីម ប៊ិនហ្វេល គឺជាអ្នកនិពន្ធវិទ្យាសាស្ត្រនៅក្នុងអគ្គលេខាធិការដ្ឋានគណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ